

rättegångslagstiftning i öfrigt, att icke ett beslut i af mig här antydd riktning skulle kunna fattas alldeles fristående. Och då förhållandena kunna gestalta sig på det upprörande sätt, som af mig här ofvan anförts, synes det mig, att man icke längre har rätt att dröja med en så enkel humanisering af gällande lag, blott därför att ännu mycket mera väsentliga delar af strafflagen äro föremål för reformeringsarbete.

På grund af hvad jag ofvan anført får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af 10 kap. 21 § rättegångsbalken, att de olägenheter, som äro förbundna med gällande bestämmelser angående en brottslings rannsakande och dömande på flere olika platser må kunna helt och hållet eller åtminstone i så stor utsträckning som möjligt undanröjas.

Stockholm den 26 januari 1912.

Ernst Klefbeck.

Nr 49.

Af herrar **Rosén** och **Skarstedt**, om *åvägbringande af utredning i syfte att åstadkomma förenklning i sammansättningen af inskrifningsnämnd.*

Ett spörsmål, som under de närmast följande åren mer än förut torde komma att kräfvä Kungl. Maj:ts och Riksdagens uppmärksamhet, är frågan huru vårt land skall vinna ett kraftigt försvar, utan att folkets ekonomiska bärkraft alltför hårdt pressas. En viktig sak för det målets ernående i möjligaste bästa mån är först och främst att göra besparingar i försvarsutgifterna på alla punkter, där så kan ske utan att härens eller flottans värnkraft försvagas.

De i värnpliktslagen af den 14 juni 1891 § 18 mom. 1 och 2 bestämde inskrifningsnämnderna för rullföringsområde och för sjömanshus ha genom talrikheten af medlemsantalet och genom sin sammansättning blifvit alldeles onödigt dyrbara apparater, särskildt med afseende på Norrland och rikets inlandskap.

Inskriftsnämnd för rullföringsområde skall enligt gällande bestämmelse bestå af 1) en ordförande af regementsofficers rang, 2) en lagfaren ledamot, tillförordnad af Konungens befallningshafvande, 3) rullföringsområdesbefälhafvare, 4) dennes biträde, 5) läkare, 6) en sjukvårdssoldat, 7) två icke militärer, valda af landsting respektive stadsfullmäktige. Inskriftsnämnd för sjömanshus har ungefär enahanda sammansättning och kan liksom den förutnämnda förstärkas af en sjöofficer. Nämnderna i fråga bestå således af 8 à 9 ledamöter.

Nu får staten inom hvarje rullförings- och sjömanshusområde betala rese- och dagtraktamentsersättning åt alla dessa efter för respektive medlem gällande klass af resereglementet, och de summor, som härtill åtgå, äro sannerligen afsevärda och kunde med annan användning ge mycket bättre valuta. Ty det verkliga gagn en hel del af inskriftsnämndens ledamöter gör torde vara af högst problematisk art, och antalet ledamöter kunde betydligt inskränkas till båtnad för statskassan utan att ändamålet behöfde i någon mån förfuskas.

Såväl ordföranden-regementsofficeren som den lagfarne ledamoten torde godt kunna utgå, då rullföringsområdesbefälhafvaren bör vara så hemma-stadd i tolkningen af värnpliktslagen m. m. att han kan fungera som både ordförande och lagfaren ledamot i nämnden. I stället för biträdet borde länsmanen inom respektive distrikt mycket väl kunna fylla platsen som protokollsförare och ortens fjärdingsman kunna ersätta sjukvårdssoldaten, som har att mäta de värnpliktige, detta i synnerhet som länsman och fjärdingsman under nuvarande regim i allt fall måste närvara vid inskrifningsförrättning. Hvad slutligen de två civila ledamöterna beträffar, torde i dessas ställe kunna med lika godt arbetsresultat användas tvenne i inskrifningsorten boende betrodda män. Med denna förenkling skulle vinnas icke blott besparing af afsevärda summor utan också ett utnyttjande af den Orts- och personkännedom, som nämnden komme att på hvarje förrättningsställe besitta.

På grund af det anförda få vi hemställa,

att Riksdagen ville besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att åstadkomma för-
enkling i inskriftsnämnds sammansättning.

Stockholm den 25 januari 1912.

Gustav Rosén.

W. Skarstedt.